

De rest ...

Psalm 91

9U bent mijn toevlucht, HEER.

Als je mag wonen bij de Allerhoogste,

10 zal het kwaad je niet bereiken,

geen plaag je tent ooit treffen.

11 Hij vertrouwt je toe aan zijn engelen,

die over je waken waar je ook gaat.

12 Hun handen zullen je dragen,

je voet zul je niet stoten aan een steen.

13 Leeuw en adder zul je vertrappen,

roofdier en slang vermorzelen.

14 'Ik zal bevrijden wie mij liefheeft

en beschermen wie met mijn naam vertrouwd is.

15 Roep je mij aan, ik geef antwoord,

in de nood zal ik bij je zijn,

je bevrijden en met roem overladen

je overvloed geven van dagen.

Ik zal je redding zijn.' (God redt ... Jehoshua; Jezus)

Sefanja 3: 9-20

9Dan zal ik de lippen van de volken rein maken,

zij zullen de naam van de HEER aanroepen,

ze zullen hem dienen, zij aan zij.

10 Van over de rivieren van Nubië

zullen zij die ik verstrooid heb

mij komen vereren

en mij hun offergaven brengen.

11Op die dag hoef je je niet meer te schamen

voor alle daden waarmee je tegen mij in opstand kwam.

Wie van overmoed vrolijk is laat ik uit je midden verdwijnen,
op mijn heilige berg zul je niet meer hoogmoedig zijn.

12Ik zal een arm en zwak volk binnen je muren achterlaten
dat in de naam van de HEER een toevlucht vindt.

13Wie er van Israël overblijven, zullen niet langer onrecht doen,
ze zullen geen leugens spreken,
uit hun mond zal geen bedrieglijke taal meer klinken.
Ze zullen weiden en rustig liggen, en niemand die ze stoort.

14 Jubel, vrouwe Sion,
zing van vreugde, Israël,
juich met heel je hart, vrouwe Jeruzalem!

15 De HEER heeft het vonnis over jou tenietgedaan
en je vijand verdreven.

De HEER, de koning van Israël, is in je midden,
je hebt geen kwaad meer te vrezen.

16 Op die dag zal men tegen Jeruzalem zeggen:

‘Wees niet bang, Sion!

Laat de moed niet zinken!’

17 De HEER, je God, zal in je midden zijn,
hij is de held die je bevrijdt.

Hij zal vol blijdschap zijn, verheugd over jou,
in zijn liefde zal hij zwijgen,
in zijn vreugde zal hij over je jubelen.

18Alle treurenden zal ik bijeenbrengen,
verzamelen wie op je feesten moesten ontbreken.
Hun vernedering drukte zwaar op de stad.

19 In die tijd zal ik afrekenen met je verdrukkers,
de kreupelen zal ik redden,
de verstrooiden bijeenbrengen.

En hen die in de hele wereld werden veracht
zal ik met eer en roem overladen.

20In die tijd breng ik jullie terug.
Ik zal jullie verzamelen,

je zult met eer en roem overladen worden
door alle volken op aarde.
Met eigen ogen zullen jullie zien hoe ik je lot ten goede keer
– zegt de HEER.

Overdenking

Een moeder vroeg aan haar zoon: “Geloof je? Geloof je echt?”

“Ja”, zei de zoon, “ ik geloof echt. Alleen...”

“Wat is er?” vroeg de moeder.

“Ik denk dat ik de enige ben in de hele school die echt gelooft.”

Is dit herkenbaar?

“ Wanneer de Messias terugkomt,” zegt Jezus in Lucas 18:8, “zal hij dan het geloof vinden?”

Het is niet gemakkelijk om te geloven, wanneer alle anderen anders lijken te denken, wanneer, jij, zoals de forel in een waterval, tegen de stroom in lijkt te spartelen.

Zie de kerken, kleine groepjes mensen die samenkomen, die – zeker op vandaag – aarzelend samenkomen. Kleine groepjes hier en daar nog comfortabel, elders broos en breekbaar, zich afvragend hoe lang het nog duurt voor de laatste het licht uitdoet.

De bijbel spreekt over een “rest”, sjeëriet Jisraël. De rest van Israël die zal overblijven. Het is een zeer interessant gegeven, want de bijbel is een boek, is literatuur. Dat wil zeggen dat er vele lagen zitten verborgen achter de woorden die we lezen. Er is namelijk altijd een rest geweest of moeten we zeggen: Gods volk is eigenlijk altijd een rest geweest. De afstammelingen van Noach, Noachs familie schoot over na de vloed. De afstammelingen van Jacob, zij werden gered van de hongersnood en daarna uit Egypte – de rest was toen niet gering!

Elia, de grote profeet, was een depressie nabij, toen hij merkte dat iedereen de afgod Baäl achternaliep. Hij schreeuwde het uit tegen God: Ik ben de enige die nog in U gelooft. Wat moet ik toch? Maar God wees hem op een rest, een rest van 7000 man, die geloofde.

Na de verschrikkelijke deportaties van de Assyriërs werden er tien stammen van Israël verspreid over de hele wereld. Van de twee andere werd de hele intelligentsia naar Babel verbannen... Er bleef een rest over... arme boeren, weduwen, wezen, vreemdelingen...

Kijk naar de tekst uit de profeet Sefanja:

Jubel, vrouwe Sion, ik zal een arm en zwak volk binnen je muren achterlaten.
(3:12, 14)

Dat was de loop van de geschiedenis van Israël, absoluut, maar het is ook de belofte van God voor ons allen, voor het volk dat in Hem gelooft en op Hem vertrouwt. Jubel, want binnen de muren van Jeruzalem zal ik een arm en zwak volk achterlaten.

Klinkt raar... maar is prachtig.

Vers 11 ontsluit ons de betekenis:

Wie van overmoed vrolijk is laat ik uit je midden verdwijnen,

Op mijn heilige berg zul je niet meer hoogmoedig zijn...

Hoe bekend is ons dit thema, vanuit de woorden van Jezus?

Zegt Jezus niet: Zalig of gelukkig zijn de armen van geest... zalig de nederigen, zalig zijn de treurende – ook zij worden bij Sefanja genoemd

gelukkig de zachtmoedigen, want zij zullen de aarde beërven... zij zijn het die het hemelse Jeruzalem gaan bewonen... dat Jeruzalem dat in Openbaringen beschreven staat.

We zijn altijd geneigd om het succes van de kerk te meten met de maatstaven van de wereld: veel mensen, veel geld, veel activiteiten,... Maar als die dingen niet vanuit een eenvoudig en nederige geest komen en vanuit een afhankelijkheidsrelatie met God... dan zijn ze enkel getuigen van overmoed en dat blijft uiteindelijk niet staan.

Wanneer wij arm en nederig zijn en niets doen voor onze medemens en aan onze relatie met God, blijft het ook niet staan, natuurlijk.

Maar wanneer wij ons bewust zijn van onze arme status tov God, onze arme status zonder God, maar onze rijke status in Hem. Dàn, dan zijn we er, dan wonen we binnen de muren van Jeruzalem. Wanneer Sefanja het heeft over de rest, dan schrijft hij erbij: zij zullen niet langer onrecht doen, zij zullen geen leugens meer spreken, uit hun mond zal geen bedrieglijke taal meer klinken.

God zelf heeft zich ook die arme houding aangemeten. De Heer, je God zal in je midden zijn, hij is de held die je bevrijdt, schrijft Sefanja. De held, ja. Geen Zorro en geen Spiderman. Maar een echte held, zoals de definitie vandaag luidt, iemand die zich heeft opgeofferd voor een ander en in geval van God, die zich helemaal heeft gegeven voor allen die op Hem vertrouwen.

Ook hierin klinkt trouwens het boek Openbaring mee. De Heer, je God, zal in je midden zijn. Als wij lezen: “zij zoeken toevlucht in zijn naam”, dan betekent dat niets anders dan dat wij ervaren dat Hij erbij is. Dat is Gods naam: Hij is erbij!

Hoe prachtig is het om tot die rest te behoren. Je hoeft je niets meer aan te trekken van de wereldse maatstaven. Je moet daar allemaal niet meer aan voldoen; Je bent goed zoals je bent. Maar je hebt wel een programma om aan te werken: zalig de nederigen, de zuiveren van hart... en je hebt een belofte in je handen, die mooier is dan welke droom ook. De kreupelen worden gered, de verstrooiden bijeengebracht, wie veracht werd wordt met eer en roem overladen. Wie zich omkeert, naar God toe, voor hem wordt alles omgekeerd, in de meest positieve zin die we ons kunnen voorstellen. Zij die nu treuren, die worden bijeengebracht in vreugde. Zij die op je feesten moesten ontbreken... wat is dat een troostvol vers in deze maatregelentijd ... Ik zal verzamelen wie op je feesten moesten ontbreken.

Met eigen ogen zullen jullie zien hoe ik je lot ten goede keer – zegt de Heer.

Dàt is het geloof waarvan de Heer Jezus zegt: Wanneer de mensenzoon terugkeert, zal hij het dan vinden?